

at det deraf tydeligt fremgaaer, at der fra alle Sider er fremført Tvivl i denne Henseende, idet Nogle have meent at kunne betegne Forstranden som et Sted, Andre som et andet Sted, og jeg kan derfor ikke stemme for en Lov, der ikke indeholder en Bestemmelse om et Punkt, der er af yderste Vigtighed.

Ordføreren: Jeg troer rigtignok ikke, at det vilde være rigtigt i dette Dødblik at forny Forhandlingerne om Forstranden eller om denne Lovs Anvendelse. Jeg skal blot bemærke, at Begrebet om Forstranden maaskee intetsteds findes defineret i vor Lovgivning; men det gaaer dermed som med saa mange andre Begreber, at praktiske Folk meget vel forstaae, at finde Begrændsningen uden en saadan legal Definition, af hvilke vor Lovgivning heldigvis har overmaade saa. Forøvrigt skal jeg til den ærede Landstthingsmands specielle Efterretning meddele, at naar man endelig vil have et legalt Begreb, da er i alt Fald det af dannede Jurister antagne Begreb følgende: At det er den Deel af Havet, der strækker sig ud fra Landet eller Strandbredden indtil Flodmaal eller til det Sted, hvor Skibsfarten kan begynde. Det tør jeg nok sige er en temmelig correct Definition deraf.

Milling: Den ærede Ordfører udtalte, at fra et juridisk Standpunkt betragtet maatte Forstranden regnes fra Vandkanten og saa langt ud, indtil der var saa dybt, at Seiladsen begyndte. Men den ærede Landstthingsmand sagde iforveien, at det vilde være let at komme overeens om dette Begreb, da dets Bestemmelse maatte beroe paa praktiske Folks Opfattelse deraf. Men jeg troer, og jeg tør i saa Tilfælde appellere til de fleste af de her tilstedeværende ærede Medlemmer, at skal man tage det fra den praktiske Side, da vilde de fleste være i Tvivl om, hvorledes dette Begreb skal opfattes. Nogle mene, at Forstranden maa regnes fra det Sted, hvor Vandet ved daglig Vand staaer op til det Sted, hvor Grønsværet og Bløiefjorden begynder. Dette er den almindelige Opfattelse, og naar der tales om Borttagelse af Leer, Steen, Sand, Grøns v. s. v. fra Forstranden, indbefattes deri

ogsaa Borttagelsen af Tang, som kan benyttes i mange Henseender, og som det ofte er magtpaaliggende for de Nærboende at kunne erholde.

Ordføreren: Det er saa mange Aar siden, jeg var juridisk Manubducteur, at jeg antager, at det vilde være urigtigt, om jeg i dette Dødblik vilde gjenoptage mit gamle Fald. Den ærede Landstthingsmands Begreb om Forstranden var, det maa han tilgive mig, saa urigtigt som omtrent muligt. Hvad han kalder Forstranden, kaldes i daglig Tale Strandbredden og slet ikke Forstranden. Det er netop Lovgivningens Tanke at værne om Strandbredden ved at forbyde dens Undergravning ved en altsor overdreven Benyttelse af Forstranden.

N. Hansen: Det er den ærede Ordførers Ytringer, der give mig Anledning til at tage Ordet. Det kan være Tilfældet, at han nok kender til, hvad Forstrand er; men en Bondemand, der i mange Aar har levet ved Stranden, kender det maaskee lidt bedre. Jeg er opdragen ved Stranden og har erfaret, at Nogle betegne Forstranden paa en Maade, Andre paa en anden Maade, f. Ex. indtil det Punkt, hvor Grønsværet begynder, saaledes som den ærede 2den Landstthingsmand for 6te Kreds (Milling) fremsatte det; men man har endnu aldrig faaet et bestemt Begreb derom. Jeg antager, at Forstranden gaaer fra Havet ind imod Land, saa langt, som Vandlinien ved Høivande naaer; thi der er haade Grøns, Leer, Steen, Sand og Tang, og jeg mener, at naar en saadan Fremgangsmaade, nemlig at borttage disse Ting fra Forstranden, skulde forbydes os, saa kunde vi sige, som forleden Dag i en anden Sag, at der var vundet Hæbberettighed derpaa. Her tales om et Forbud imod at borttage til Afbenyttelse det, som Havet kaster op, og som især er af Vigtighed for Bonden. Jeg veed af Erfaring, at vel tusinde Læs fjøres bort, og det kan være Tilfældet, at der derved opstaaer Huller og Dale paa Forstranden; men Havets Herre har døkket disse Huller igjen saa smukt og net, at Ingen kunde gjøre det smukkere. Jeg har aldrig seet, at der